

Menjant entre Blanes i Lloret de Mar

Menjant entre Blanes i Lloret de Mar

JOSEP ALUM

Per rematar el dinar, el meu amic ha demanat un cigaló de rom Pujol, amb cafè descafeïnat. No fa massa anys, demanar simplement "un honorable" descafeïnat haguès estat suficient. Però, és clar, d'un temps ençà, ni que sigui per no devaluar l'excel·lència d'aquest combinat tan nostrat, ja gairebé ningú fa servir aquest paral·lelisme.

Així ens ho ha confirmat el cambrer després de les postres, en un dels restaurants més senzills i honestos que es poden trobar al municipi de Blanes: El Molí de Vent, conegut popularment com can Vilaseca. Amanides, torrades i carns a la brasa. Poques coses, de bona qualitat i ben cuinades. Fa uns quants anys, els redactors d'un

opuscle de promoció turística... en portuguès! (no sé com va anar a parar a les meves mans) descrivien amb entusiasme, al mateix temps que les meravelles dels pobles, platges i cales de la Costa Brava Sud -O caribezinho de Barcelona!- l'agradable experiència gastronòmica que havien viscut en l'esmentat local. No em malinterpretin, quan hi vaig sempre pago la factura i tampoc tenen cap necessitat de la minsa publicitat addicional que pugui suposar aquest article. Com no en tenen necessitat, tampoc, un bon reguitzell de restaurants blanencs i lloretencs que, fent provisió d'unes matèries primeres excel·lents a la llotja de Blanes, ofereixen una cuina marinera i de proximitat. Qui vulgui ho pot comprovar durant tot l'any, però d'una manera encara més específica ho pot fer aquests dies, acostant-se a algun de la trentena llarga de restaurants lloretencs que, durant tot aquest mes de maig, ofereixen novament el seu "Menú de l'arròs" dins de les Jornades Gastronòmiques de l'Arròs.

Si els portuguesos (o brasilers) de l'opuscle tornessin a fer una volta per aquí, tindrien ocasió de comprovar com el pas del temps gairebé no ha canviat res pel que fa a les prestacions de can Vilaseca. Respecte al caribezinho de Barcelona, en canvi, el trobarien potser una mica més construït, una mica més massificat, una mica menys salvatge. En definitiva, una mica menys caribeny.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/selva/2016/05/22/menjant-blanes-lloret-mar/784566.html?utm_source=rss